

คำวินิจฉัยของ นายสุธี สุทธิสมบุรณ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕๐/๒๕๕๓

วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๓

เรื่อง ศาลจังหวัดนครปฐมส่งคำโต้แย้งของจำเลย (นายวีระชัย เอื้อวิไลจิต) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญ พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ กรณีพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง หรือไม่

สำนักงานศาลยุติธรรมมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๕ แจ้งว่า ศาลจังหวัดนครปฐม ขอให้ส่งความเห็นของนายวีระชัย เอื้อวิไลจิต จำเลยในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๕๕๒/๒๕๕๓ ระหว่าง ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) โจทก์ นายวีระชัย เอื้อวิไลจิต จำเลย ว่า บทบัญญัติ มาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง

๑. ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) โจทก์ ได้ยื่นฟ้องนายวีระชัย เอื้อวิไลจิต จำเลย ต่อศาลจังหวัดนครปฐม ในคดีหมายเลขดำที่ ๕๕๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ขอให้จำเลยชำระเงินแก่โจทก์ จำนวน ๒,๘๖๖,๖๕๘.๘๕ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๑,๕๓๕,๘๓๕.๕๕ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น

๒. จำเลยให้การต่อสู้คดี เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๓ และปฏิเสธคำฟ้องของโจทก์ว่า จำเลยไม่ต้องรับผิดชอบชำระหนี้ใดๆ แก่โจทก์ ดังที่โจทก์อ้างในคำฟ้องทั้งสิ้น เพราะจำเลยไม่มีหนี้ต้นเงินกู้ และดอกเบี้ยที่ต้องชำระแก่โจทก์ และขอให้ศาลพิจารณายกฟ้องโจทก์

๓. บริษัทบริหารสินทรัพย์เพชรบุรี จำกัด ได้ยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดนครปฐม เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๔ ขอสวมสิทธิเข้าเป็นโจทก์ เนื่องจากธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) ได้โอนสิทธิเรียกร้องทั้งหมดที่มีต่อจำเลยในคดีนี้ให้แก่ผู้ร้องแล้ว เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๔ โดยเป็นไปตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ ซึ่งกำหนดไว้ว่าหากสิทธิเรียกร้องที่ได้รับโอนมาเป็นคดีอยู่ในศาล และในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาบังคับตามสิทธิเรียกร้องนั้นแล้ว ให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ที่รับโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าวจากสถาบันการเงินเข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความและเป็นเจ้าหนี้

ตามคำพิพากษาแทน และบริษัทบริหารสินทรัพย์เพชรบุรี จำกัด ได้แต่งตั้งให้ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) ผู้รับชำระหนี้เดิมเป็นตัวแทนเรียกเก็บและรับชำระหนี้ จึงเป็นผลให้การโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าวเป็นอันชอบด้วยกฎหมาย โดยไม่ต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ตามพระราชกำหนดฯ มาตรา ๘ วรรคแรก

๔. จำเลยยื่นคำร้อง เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ กัดค้านการขอสวมสิทธิเป็นโจทก์ของบริษัทบริหารสินทรัพย์เพชรบุรี จำกัด และต่อสู้อยู่ในประเด็นพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ ดังนี้

๔.๑ การตราพระราชกำหนดฯ อาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ ไม่มีการอ้าง มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญ และไม่มีบทบัญญัติมาตราใดในพระราชกำหนดฯ บัญญัติว่า “พระราชกำหนดดังกล่าวเป็นพระราชกำหนดเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล” ไม่เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ จึงขัดกับรัฐธรรมนูญ

๔.๒ พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ วรรคสอง เนื่องจากพระราชกำหนดดังกล่าวเป็นกฎหมายที่ไม่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป แต่เป็นกฎหมายที่มีเจตนาให้มีผลบังคับใช้และมุ่งหมายใช้บังคับเฉพาะ “กรณีสินทรัพย์ของสถาบันการเงินที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศให้เป็นสินทรัพย์ด้อยคุณภาพที่จำหน่ายโอนให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ได้” เท่านั้น โดยเฉพาะเจาะจง ทั้งนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทยไม่ได้ให้ลูกค้ำที่มีสินเชื่อกับสถาบันการเงินดังกล่าว มีโอกาสโต้แย้งว่า “สินเชื่อรายตนมิใช่สินเชื่อด้อยคุณภาพ” ดังที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเข้าใจ นอกจากนี้ พระราชกำหนดดังกล่าวมิได้เปิดกว้างให้สิทธิแก่บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดโดยทั่วไปมีความเสมอภาคกัน ในการเข้ามาเป็น “บริษัทบริหารสินทรัพย์” แต่กลับจำกัดสิทธิเฉพาะที่ได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการแห่งประเทศไทยเท่านั้น โดยเฉพาะมาตรา ๕ วรรคท้ายของพระราชกำหนดดังกล่าวที่ “ให้บริษัทบริหารสินทรัพย์สามารถประกอบธุรกิจเงินทุนได้ โดยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายนั้น” เป็นบทบัญญัติที่แสดงเจตนามุ่งใช้เฉพาะกรณีโดยชัดเจน

๕. จำเลยยื่นคำร้องขอให้ศาลรื้อการพิจารณาคดี และขอให้ส่งสำนวนให้ศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ดังเหตุผลในข้อ ๔ ต่อมา ศาลมีคำสั่งตามรายงานกระบวนการพิจารณาลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๔ โดยให้จำเลยทำคำคัดค้านฉบับใหม่อธิบายว่าส่วนไหนของพระราชกำหนดฯ ที่ขัดรัฐธรรมนูญ

๖. จำเลยยื่นคำร้องคัดค้านการขอสวมสิทธิเป็นโจทก์ของบริษัทบริหารสินทรัพย์เพชรบุรี จำกัด ฉบับใหม่ ตามคำสั่งศาล โดยบรรยายละเอียดกฎหมายที่ขัดรัฐธรรมนูญ ดังนี้

๖.๑ พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๘ เพราะพระราชกำหนดอ้างเฉพาะรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ แต่ไม่อ้าง มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญ การตราพระราชกำหนดฯ จึงขัดกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง

๖.๒ พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ มาตรา ๔ และ มาตรา ๕ วรรคสอง ขัดกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง เพราะเป็นกฎหมายที่มีเจตนามุ่งหมาย เฉพาะกรณีและบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยเฉพาะจึง มิได้มีเจตนาให้มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป โดยเฉพาะ เป็นบทบัญญัติที่แสดงเจตนามุ่งใช้เฉพาะกรณีบริษัทบริหารสินทรัพย์ที่ได้รับอนุมัติจากผู้ว่าการธนาคาร แห่งประเทศไทยโดยชัดเจน

ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้รับเรื่องนี้ไว้พิจารณาและวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ข้อพิจารณาเบื้องต้น ข้อโต้แย้งของจำเลยว่า พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง ต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติไว้ ดังนี้

มาตรา ๒๖๔ “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือ คู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีการวินิจฉัยของศาล รัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็น เช่นว่านั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย”

พิจารณาแล้วเห็นว่า บริษัทบริหารสินทรัพย์เพชรบุรี จำกัด ได้ขอสวมสิทธิเป็นโจทก์ และรับโอน สิทธิเรียกร้องทั้งหมดที่มีต่อจำเลยจากธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) โดยอาศัยบทบัญญัติ ของพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่ศาลจังหวัด นครปฐมจะใช้สั่งคำร้องขอสวมสิทธิของบริษัทบริหารสินทรัพย์เพชรบุรี จำกัด เมื่อจำเลยซึ่งเป็นคู่ความ ในคดีนี้ได้แย้งว่า บทบัญญัติของพระราชกำหนดดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และยังไม่มีการวินิจฉัย ของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น กรณีจึงต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ชอบที่ศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย

ประเด็นที่คู่ความโต้แย้งว่า บทบัญญัติของพระราชกำหนดฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ คือ ประเด็นที่หนึ่ง การตราพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง หรือไม่

ประเด็นที่สอง พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง หรือไม่

บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ บัญญัติไว้ ดังนี้

มาตรา ๒๖ “การใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กร ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้”

มาตรา ๒๕ “การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็นเท่านั้น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้

กฎหมายตามวรรคหนึ่งต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปและไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่ง หรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ทั้งต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย

บทบัญญัติวรรคหนึ่งและวรรคสองให้นำมาใช้บังคับกับกฎหรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายด้วย โดยอนุโลม”

พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ บัญญัติไว้ ดังนี้

มาตรา ๓ “ในพระราชกำหนดนี้

“การบริหารสินทรัพย์” หมายความว่า

(๑) การรับซื้อหรือรับโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของสถาบันการเงิน รวมตลอดจนหลักประกันของสินทรัพย์นั้นเพื่อนำมาบริหารหรือจำหน่ายจ่ายโอนต่อไป

(๒) กิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวกับกิจการตาม (๑) ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

“สินทรัพย์ด้วยคุณภาพ” หมายความว่า สินทรัพย์ของสถาบันการเงินที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนดให้เป็นสินทรัพย์ด้วยคุณภาพที่จำหน่ายจ่ายโอนให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ได้

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า

(๑) ธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์

(๒) บริษัทเงินทุน บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์

(๓) นิติบุคคลอื่นที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

“บริษัทจำกัด” หมายความว่า บริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หรือบริษัทมหาชนจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด

“บริษัทบริหารสินทรัพย์” หมายความว่า บริษัทจำกัดที่ได้จดทะเบียนตามพระราชกำหนดนี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกำหนดนี้”

มาตรา ๔ “การจดทะเบียนบริษัทจำกัดเป็นบริษัทบริหารสินทรัพย์ ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุมัติจากผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย และได้ชำระค่าจดทะเบียนตามอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชกำหนดนี้แล้ว

หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำขอจดทะเบียนและการพิจารณารับจดทะเบียนให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการดำเนินกิจการบริหารสินทรัพย์ บริษัทจำกัดที่ได้จดทะเบียนเป็นบริษัทบริหารสินทรัพย์ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด”

มาตรา ๕ “ในการดำเนินกิจการบริหารสินทรัพย์ ถ้าบริษัทบริหารสินทรัพย์จัดหาเงินทุนโดยการออกหลักทรัพย์หรือให้กู้ยืมเงิน ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

ในกรณีที่มีการดำเนินงานของบริษัทบริหารสินทรัพย์ตามวรรคหนึ่ง มีลักษณะเป็นการประกอบธุรกิจเงินทุนหรือธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ ให้บริษัทบริหารสินทรัพย์สามารถกระทำได้โดยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น”

พิจารณาแล้วเห็นว่า

ประเด็นที่หนึ่ง รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ เป็นเรื่องของบทบัญญัติของกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มิใช่การตรากฎหมายไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ จึงไม่ต้องวินิจฉัยในประเด็นที่หนึ่งตามแนวคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๕ - ๓๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ และคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒๖ - ๓๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๕

ประเด็นที่สอง รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง กลุ่มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ การตรากฎหมายเพื่อจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลต้องอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็นเท่านั้น และจะ

กระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้ โดยกฎหมายดังกล่าวต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปและไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่ง หรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง จึงเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ เช่น สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ หรือเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ การตราพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้สถาบันการเงินแก้ปัญหาสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ โดยแยกสินทรัพย์ด้อยคุณภาพออกมาแล้วขายหรือโอนให้แก่นิติบุคคลเพื่อบริหารสินทรัพย์นั้น บทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวไม่กระทบสิทธิของลูกหนี้ที่จะยกข้อต่อสู้ที่มีอยู่กับเจ้าหนี้เดิมเป็นข้อต่อสู้กับเจ้าหนี้ที่รับโอนหนี้ได้ สำหรับพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ (นิยามคำว่า “การบริหารสินทรัพย์” และ “สินทรัพย์ด้อยคุณภาพ”) เป็นการให้ความหมายของถ้อยคำที่ใช้ในพระราชกำหนด เพื่อความชัดเจนเกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์ และลักษณะของสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ และใช้บังคับเป็นการทั่วไปมิได้มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่ง หรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง จึงไม่ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง ส่วนกรณีมาตรา ๓ (นิยามคำว่า “บริษัทบริหารสินทรัพย์”) และมาตรา ๔ ของพระราชกำหนดฉบับนี้ เป็นการจดทะเบียนบริษัทจำกัดเป็นบริษัทบริหารสินทรัพย์ ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุมัติจากผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวไม่มีข้อห้ามบุคคลใดหรือบริษัทใดจดทะเบียนเป็นบริษัทบริหารสินทรัพย์ จำกัด รวมทั้งลูกหนี้ซึ่งหนี้สินเป็นสินทรัพย์ด้อยคุณภาพมีสิทธิของจดทะเบียนเป็นบริษัทบริหารสินทรัพย์ จำกัด ได้ด้วย หากได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งใช้บังคับเป็นการทั่วไป การจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ตามพระราชกำหนดดังกล่าว จึงมิใช่การตรากฎหมายเพื่อใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่ง หรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจงตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง

สำหรับข้อโต้แย้งว่า พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๓๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๗ วินิจฉัยว่า พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕ วรรคสอง ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง จึงไม่ต้องวินิจฉัยซ้ำอีก

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ (นิยามคำว่า “การบริหารสินทรัพย์” “สินทรัพย์ด้อยคุณภาพ” และ “บริษัทบริหารสินทรัพย์”) มาตรา ๔ และมาตรา ๕ วรรคสอง ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคสอง

นายสุชี สุทธิสมบุรณ์
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ